

**BENEDIKT XVI., Poruka kardinalu Joseu Saraivi Martinsu,
prefektu Kongregacije za kauze svetih,
u: *L'Osservatore Romano*, 28. travnja 2006., str. 4.**

Časnom bratu gospodinu kardinalu Joseu Saraivi Martinsu, prefektu Kongregacije za kauze svetih. Prigodom plenarne sjednice te Kongregacije za kauze svetih, želim Vam, gospodine kardinale, uputiti svoj srdačan pozdrav, koji rado protežem na gospodu kardinale, nadbiskupe i biskupe koji sudjeluju u radovima. Pozdravljam, isto tako, tajnika, podtajnika, konzultore, stručnjake liječnike, postulate i sve koji imaju udjela u tom Dikasteriju. Pozdravu sjedinjujem izraz svojih osjećaja cijene i zahvalnosti za služenje koje ta Kongregacija čini Crkvi, promičući kauze svetih, koji "su tinski nositelji svjetla u povijest, jer su muževi i žene vjere, nade i ljubavi", kao što sam napisao u enciklici *Deus Caritas est* (br. 40). Stoga je Crkva, od početka, držala u velikoj časti njihov spomen i njihovo štovanje, posvećujući tijekom stoljeća sve budniju pozornost postupcima koji sluge Božje vode do oltarskih časti. Kauze svetih, naime, smatrane su "velikim kauzama" bilo po plemenitosti obrađivane materije bilo po njihovoj važnosti u životu naroda Božjega. U svjetlu te zbiljnosti, moji su Prethodnici često intervenirali, s posebnim normativnim mjerama, da im poboljšaju slavlje i proku. U tu svrhu težila je sama ustanova Svete Kongregacije obreda, koju je htio Siksto V. 1588. godine. Kako, zatim, ne podsjetiti na providnosno zakonodavstvo

Urbana VIII., na Zakonik kanonskoga prava iz 1917. godine, na norme Pija XI. s obzirom na stare kauze, na motu proprio *Sanctitas clarior* i na apostolsku konstituciju *Sacra Rituum Congregatio* Pavla VI.? Poseban znak zahvalnosti treba uputiti momu prethodniku Benediktu XIV., s pravom smatranim "učiteljem" kauza svetih. Nedavno, 1983. godine ljubljani Ivan Pavao II. objavio je apostolsku konstituciju *Božanski učitelj savršenstva*,¹ nakon koje je iste godine uslijedilo objavljivanje *Određaba koje treba da obdržavaju biskupi u ispitivanjima u postupcima proglašivanja svetaca*.²

Iskustvo od preko 20 godina od onoga teksta (*Sanctitas clarior*, 1969.) toj je Kongregaciji sugeriralo da pripremi prikladnu "instrukciju za vođenje dijecezanskoga istraživanja u kauzama svetih". Taj se dokument obraća pretežito dijecezanskim biskupima i predstavlja prvu temu dnevnoga reda vaše plenarije. Takav dokument želi olakšati vjernu primjenu navedenih normi koje treba opsluživati da bi se očuvala ozbiljnost istraživanja što se provode u dijecezanskim ispitivanjima o krjepostima slugu Božjih ili o slučajevima navodnoga mučeništva ili o eventualnim čudesima. Kauze se pokreću i studiraju s najvećom brižljivošću, marljivo tražeći povijesnu istinu svjedočkim te svršeno i potpuno (*omnino plenae*) dokumentiranim dokazima, jer oni

¹ "Divinus perfectionis Magister". Latinski izvornik i hrvatski prijevod u: *Zakonik kanonskoga prava*, Zagreb, 1988., str. 781-801.

² "Normae servandae in inquisitionibus ab episcopis faciendis in causis sanctorum". Latinski izvornik i hrvatski prijevod u: *Zakonik kanonskoga prava*, Zagreb, 1988., str. 803-823.

